



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia**

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

**Parisiis, 1644**

XIII. Si quis habitum religionis metu mortis susceperit, licite habitum relinquere potest, nisi id aliquando ratum habuerit.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15588**

## CAP. XIII.

ANNO  
CHRISTI  
1179.

Relatum est auribus nostris, quod cum vir nobilis \*Ateorelia nomine, M. mulierem de \* Oreia quondam uxorem suam suspectam haberet, fratri & militibus suis præcepit, vt eam longe ad priuata loca deducerent, & gladio occiderent. Qui cum ipsam ad quamdam siluam duxissent, & euaginato gladio occidere vellent, eadem ad pedes cognati cecidit, & vt sibi vitam seruaret, lacrymosa supplicatione rogauit. Cognatus vero & pietate & misericordia motus, ei sub conditione pepercit, quod in monasterio de Tolabres habitum monasticum deberet suscipere. Quo audito, maritus eius, quia reseruata erat ad vitam, graue plurimum tulit: sed tamen postmodum acquieuit, sicque factum est, quod duos episcopos Casaraugustanum & Tirafonensem vt eam benedicerent, & illi velum imponerent, ad monasterium ipsum adduxit. Episcopi vero rem ignorantes, & quia iuuenis erat, & filium habebat paruulum, mutationem vitæ suæ suspectam habentes, eam seorsum conuenerunt. Quæ vtique rem per ordinem patefaciens quod mortis timore, & non bono animo monasterium intraret: & quandocumque posset, inde exiret, nihilo minus adiecit. Tunc episcopis de morte eius timentibus, & quod ab ea audierant, propalare nolentibus, alter eorum, Tirafonensis scilicet, vt viri illius tyrannidi satisfacere videretur, mulieri imponere velum simulauit. Tandem autem viro & fratre de medio sublatis, prædicta mulier de monasterio exitiit, & cuidam nobili P. nomine de \* Cabern. nupsit. Sorores autem cum reclamassent, & episcopo Calaguritano conquestæ fuissent, & episcopus non posset eam videre, neque super his conuenire, ad instantiam fororum, eam & virum quem acceperat, excommunicauit, & totam terram eius interdixit, ignorans penitus quomodo res processisset. Quam vtique sententiam venerabilis frater noster Tarraconensis archiepiscopus postmodum confirmauit. Nos igitur de prudentia & honestate vestra confidentes, causam ipsam experientia vestra duximus committendam, & sine debito terminandam. Ideoque discretionis vestrae per A. S. mandamus, quatenus prædictam mulierem & virum, recepto iuramento, quod nostro debeant

ANNO  
CHRISTI  
1179

stare mandato, ab excommunicatione absoluat. Deinde tam mulierem quam priorissam & moniales, præscripti monasterii ad præsentiam tuam conuocantes, causam diligentius audiat, & sine canonico terminet. Quod si legitime probatum fuerit, non timore mortis prædictam mulierem religionem intrasse, aut quod fecit postea ratum habuisse: ipsam ad monasterium redire, & habitum depositum resumere, censura ecclesiastica compellatis.

CAP. XIV. *Idem Gaiacensi electo, in eodem lib. 8.*

Cum Petrus Mancouela, & Bonus \* Caci presbyteri, & Ioannes Bonus \* Coci laicus, in nostra essent præsentia constituti, eundem Ioannem, quoniam laicus erat, in iam dicti P. accusationem nequaquam admisimus. Cumque præfatus B. eundem P. super crimine simoniæ constantius accusaret, nos eum, quoniam in causæ testimonium fuit adductus, & quia frater eius, I. scilicet, iam dictum P. prius coram te accusauerat, repulimus, præsertim cum frater Petri Bonum \* Coci antea de causa consimili accusasset. Verum quoniam vnus post alterum prædictum instante vicissitudine accusabat, neutrum ad eius accusationem admisimus, sed vtrique de obiectis criminibus purgationem duximus indicendam. Inde siquidem est, quod discretionem vestram per apostolicam sedem mandamus, quatenus vtrumque illorum secum tribus sacerdotibus facias infra triginta dies post harum susceptionem purgare. Purgatores vero illius honestatis & opinionis esse volumus, quod verisimile sit, eos nolle amore vel odio seu obtentu pecuniæ peierare. Vt autem idonei appareant, necesse est, eius quem purgare debent, vitam & conuersationem noscant. Quod si vterque illorum vel alter in purgatione defecerit, tu deficientem omni officio & beneficio ecclesiastico priues, tibi omnimodo præcauens, quod si memorato P. in sua voluerit purgatione assistere, nullam eis malevolentiam vel indignationem ostendas: nec eos amodo impediatis, vel ab aliis, quantum in te est, impediti permittas.

CAP. XV. *Idem Norwicensi episcopo in eodem libro.*

Venientis ad nos Rom. clerici narratione audiui, *Concil. Tom. 27.*

Zzzz ij